

2009. március 24., kedd

A regionális politika bevált gyakorlatai és a strukturális alapok felhasználásának akadályai

P6_TA(2009)0156

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a regionális politika terén alkalmazott bevált gyakorlatokról és a strukturális alapok felhasználásának akadályairól (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az URBAN elnevezésű kezdeményezés részeként folyó UBACT programra, amely 200-nál is több európai uniós város bevonásával ösztönzi és fejleszti a helyes gyakorlatokat, valamint a tapasztalatcserét,
- tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló, 2006. július 5-i 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkére,
- tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23-i és 24-i lisszaboni ülésének elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az „Ötödik helyzetjelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról – Növekedésben a régiók, növekedésben Európa” című 2008. június 19-i bizottsági közleményre (COM(2008)0371),
- tekintettel a „Zöld könyv a területi kohézióról: Előnyt kovácsolni a területi sokféleségből” című 2008. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2008)0616),
- tekintettel a „Régiók a gazdasági változásért” című, 2006. november 8-i bizottsági közleményre (COM(2006)0675),
- tekintettel a Strukturális és Kohéziós Politikák Tematikus Osztály „A helyes gyakorlatok a regionális politika területén és a strukturális alapok felhasználásának akadályai” című tanulmányára,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottsága által szervezett 2008. július 17-i nyilvános meghallgatásra,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o

⁽³⁾ HL L 210., 2006.7.31., 1. o.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a kohéziós politika a legjelentősebb politikai területek közé tartozik az Európai Unióban – nem csupán a költségvetését illetően, hanem mindenekelőtt amiatt is, mert a kohéziós politika az európai integráció egyik fontos pillére, valamint a fejlesztési hiányok és aránytalanságok csökkentésével és az uniós polgárok életének javításával az Európai Unió társadalmi, gazdasági és területi kohéziója és az összesen 268 régió fejlődése tekintetében fennálló jelentősége miatt is,
- B. mivel az Európai Unió régiói nagyon hasonló kihívásokkal néznek szembe, azok hatásai azonban régióról régióra jelentős mértékben változnak, tekintve jellegükből (például a szigeti vagy hegyvidéki régiók esetén) és népességükből adódó sajátosságait, ilyen kihívásokat jelent: a globalizáció és az ahhoz kapcsolódó felgyorsult gazdasági szerkezetátalakítás, a kereskedelmi kapcsolatok megnyitása, a technológiai forradalom következményei, az éghajlatváltozás, a tudásalapú gazdaság fejlődése, a demográfiai változás, az elnéptelenedés és a bevándorlás növekedése,
- C. mivel a legjobb eredményeket – mint a tudásbázis növelését és a verseny élénkítését – gyakran az állami szektor, az üzleti vállalkozások, az oktatási ágazat és a helyi érdekel felek közötti együttműködése révén megvalósuló projektek segítségével érik el,
- D. mivel a kohéziós politika nem képes minden eszközt felhasználni a kihívások leküzdése érdekében, miközben a támogatások lehetséges kérelmezői olyan jelentős akadályokkal szembesülnek az Európai Unió strukturális forrásainak felhasználását illetően, mint például:
- a túlzott bürokrácia,
  - a túlságosan kiterjedt és nehezen érthető szabályozási keret, amelyek bizonyos esetben csak az interneten érhetőek el, kizárva ezzel számos lehetséges kedvezményezett az e forrásokhoz való hozzáférésből,
  - egyes tagállamok gyakran változtatják a jogosultsági feltételeket és az előírt dokumentációt,
  - az átláthatatlan döntéshozatali folyamatok és a társfinanszírozási rendszerek, valamint a késedelmes fizetések,
  - a tagállamok lassú és nehézkes központilag irányított igazgatása, valamint a szabályok olyan módon történő alkalmazása, hogy az fokozza a már meglévő bürokráciát és hiányos információszolgáltatást eredményez,
  - a nem megfelelő decentralizált igazgatási kapacitás és a tagállamokban a regionális igazgatás egymástól eltérő modelljei, amelyek megakadályozzák az összehasonlítható adatok előállítását és a bevált gyakorlatok cseréjét,
  - a régiók közötti koordináció érdekében történő intézkedések elégtelen volta,
  - a nemzeti, regionális és helyi hatóságok között működő együttműködési rendszer hiánya,
- E. mivel a kohéziós politika területén tapasztalható számos hiányosság ezekre a fennálló akadályokra vezethető vissza,
- F. mivel a strukturális politika végrehajtásának késedelmei részben az eljárások túlzott merevségének tudhatóak be, ebből következően meg kell fontolni e szabályok egyszerűsítését és a felelősség és a hatáskörök egyértelmű megosztását az EU, a tagállamok, valamint a regionális és helyi hatóságok között,
1. hangsúlyozza, hogy bár figyelembe kell venni a bevált gyakorlatoknak a szélesebb nyilvánosság körében történő terjesztését a hatékonyabb kommunikáció és a kedvezőbb költség-haszon arány vonatkozásában, az ilyen gyakorlati megoldásoknak az EU regionális politikájába való beépítésére irányuló kísérleteknek elsősorban az irányító hatóságokra kellene irányulniuk, a közös problémák megoldásainak rendelkezésre bocsátásával és a hatékonyabb és célzottabb beavatkozások kiválasztásával iránymutatást adva számukra a strukturális forrásokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok kialakításában annak érdekében, hogy az információ- és tapasztalatcsere hozzájáruljon a projektek minőségének jelentős javulásához,

2009. március 24., kedd

2. rámutat a strukturális alap projektjeinek és programjainak végrehajtását szabályozó eljárások egyszerűsítésének szükségességére, különösen az irányítási és ellenőrzési rendszerek vonatkozásában; ezért üdvözli e tekintetben a jelenlegi pénzügyi válságra válaszlépésként a Strukturális Alapok csomagjára vonatkozó szabályozás egyszerűsítését célzó felülvizsgálatot; érdeklődéssel várja ezen területen az elkövetkező néhány hónapban bejelentendő bizottsági javaslatokat;

Az akadályok elhárítása

3. felszólítja a Bizottságot, hogy az említett akadályok elhárítása céljából tegye meg többek között az alábbiakat:

- hozzon létre hosszú távra egy értékelési skálát az Európai Unió strukturális alapjaiból társfinanszírozott projektek tekintetében,
- az innovatív projekteket ne az egyéb projektekre vonatkozó értékelési skála alapján értékelje, hanem dolgozzon ki olyan egyedi – azaz az innovatív projektekre szabott – értékelési skálát, amely lényegét tekintve magasabb hibaszázalékot tesz lehetővé,
- a jelenlegi tízről évről csökkentse három évre a projektdokumentumok – a Bizottság általi ellenőrzés céljából történő – megőrzésére vonatkozó maximális időtartamot,
- dolgozzon ki sajátos politikai intézkedéseket és új minőségi mutatókat a sajátos földrajzi jellemezőkkel rendelkező – mint például hegyvidéki, gyéren lakott, legkülső, határ menti és szigeti – régiók számára, továbbá az Európai Unió területi kohéziójának előmozdítása céljából ennek megfelelően alakítsa át a politikai beavatkozások területi léptékét,
- egyszerűsítse az ellenőrzési rendszert és törekedjen egy egységes ellenőrzési rendszer bevezetésére,
- alakítson ki szabványokat a közbeszerzési szerződések terén az egyszerűsítés és a harmonizáció céljából,
- a tagállamokkal együttesen koordinálja a költségek elszámolhatóságára vonatkozó szabályokat,
- a kedvezményezettek számára nagyobb mértékben biztosítsa az előlegfizetést,
- javítsa a kohéziós politika, valamint a KAP II. keretein belül (mezőgazdasági területek fejlesztése) megvalósított és társfinanszírozott intézkedések koordinációját,
- tegye a technikai támogatási programokat rugalmasabbá,
- vezessen be olyan intézkedéseket, amelyek elősegítik a hálózati együttműködést elő és megkönnyítik a csoportos projektirányítást,
- könnyítsen a projektek által generált adminisztratív terheken és azokat igazítsa a projekt méretéhez,
- egyszerűsítse, pontosítsa és gyorsítsa fel a projektgyakorlatokat, tegye azokat továbbá nagyobb mértékben eredményorientálttá,
- aktívan ösztönözze a tagállamokat arra, hogy hozzanak létre a nemzeti, regionális és helyi szintek között működő, hatékony együttműködési és felelősségmegosztási rendszert,
- az ügyintézési idő csökkentése érdekében a nemzeti kormányokkal való szorosabb együttműködés révén könnyítse meg a forrásokhoz való hozzáférést,
- készítsen menetrendet az akadályok lebontása érdekében megtenni tervezett aktív lépésekről és a pénzeszközök hozzáférhetőségének javításáról;

4. azt javasolja ezen túlmenően, hogy a Bizottság menjen még tovább, és fejlesszen ki összehangolt, általánosan hozzáférhető megközelítést a bevált gyakorlatok régiók közötti cseréjére vonatkozóan azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a kohéziós politikában érintett felek számára, hogy felhasználhassák mások tapasztalatait;

2009. március 24., kedd

5. kifejezetten rámutat arra, hogy a bevált gyakorlatok azonosítása nem jelenthet újabb adminisztratív terhet a pályázók és a projektek támogatói számára;
6. kéri, hogy a strukturális alapok terén a bürokrácia szintjét tartsák a minimumon, és a tagállamok ne emeljék azt feleslegesen egyéni feltételek bevezetésével;
7. hangsúlyozza, hogy támogatja azt a gyakorlatot, amelynek célja, hogy minden tagállam évente készítsen nemzeti megbízhatósági nyilatkozatot a megosztott igazgatáshoz tartozó közösségi alapok tekintetében, és kéri e gyakorlat általánossá tételét;

A bevált gyakorlatok meghatározásának általános és egyedi kritériumai

8. méltányolja a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés keretében rögzített megközelítést, miszerint egyrészt a bevált gyakorlatokat évente a „REGIO STARS” kitüntetéssel értékeljék és megismertessék a nyilvánossággal, másrészt pedig önálló honlapot hozzanak létre a bevált gyakorlatoknak; felhívja a figyelmet arra, hogy egy internetes oldal önmagában korlátozott hatékonyságú;
9. kifogásolja a Bizottság által a bevált gyakorlatok meghatározásához használt objektív alapok átláthatóságának hiányát;
10. tekintettel a „bevált gyakorlatok”, valamint a gyakran párhuzamosan használt „helyes gyakorlatok” vagy „sikertörténetek” kifejezések sokrétű alkalmazására, felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy világos és a kohéziós politikára szabott kritériumlistát, amelynek segítségével a bevált gyakorlatok megkülönböztethetők az egyéb projektektől;
11. javasolja a Bizottságnak, hogy a bevált gyakorlatok azonosításakor vegye figyelembe az alábbiakat:
  - a projekt minősége,
  - a partnerség elvének garantálása,
  - az adott intézkedés fenntarthatósága,
  - az esélyegyenlőséghez általában, valamint a férfiak és nők esélyegyenlőségéhez való pozitív hozzájárulás,
  - a projekt innovatív jellege,
  - az EU ágazati és területi politikái közötti integrált szemlélet,
  - a források felhasználásának hatékonysága,
  - a projekt időtartama annak végrehajtásáig,
  - a projekt időben történő és terv szerinti szigorú végrehajtása,
  - jelentős ösztönző erő a régió vagy az EU egésze számára,
  - foglalkoztatásra gyakorolt hatás,
  - a kis- és középvállalkozások számára biztosított lehetőségek,
  - a régiók közötti kapcsolatépítés és területi együttműködés megkönnyítése,
  - a projekt átültethetősége, azaz az Európai Unió más régióiban való megvalósíthatósága,
  - az Európai Unió politikáinak keretein belül hozzáadott értéket képviselő tevékenységek,
  - a projekt pozitív hatásai a polgárokra, a régiókra és a tagállamokra, valamint a társadalom egészére nézve;

2009. március 24., kedd

12. hangsúlyozza, hogy a súrlódások, a nem kívánt hatások és a szubjektív ítéletek elkerülése érdekében a bevált gyakorlatok meghatározásához javasolt kritériumoknak egyértelműen mérhetőnek és megbízhatónak kell lenniük, mivel ezek az ezen kritériumokon alapuló teljes projektértékelési eljárást alááshatják; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy határozza meg ezeket a kritériumokat és alkalmazásuk módját;

13. több uniós régió számos projektjének elemzése alapján további tényezőket javasol a bevált gyakorlatok minősítésére a kohéziós politika azon területein, amelyek mind az egyes régiók, mind pedig az egész EU továbbfejlesztése szempontjából különösen jelentősek, és amelyek végrehajtás több fajta szemlélet jellemez;

14. javasolja, hogy a „kutatás és fejlesztés/innováció” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- minőségi szempontból jelentős beruházás a tudomány és a kutatás területén,
- a gazdaság, a tudomány és a kutatóintézetek közötti kapcsolat, különös hangsúlyt fektetve a kkv-k megerősítésére, nem utolsósorban a területi fejlesztés kiegyenlítésének eszközeként,
- a tudományos intézmények és a kutatóintézetek közötti kapcsolat,
- jövőorientált technológiák tovább- és/vagy kifejlesztése és/vagy azok gyakorlati alkalmazása,
- a hagyományos ágazatokban új technológiák hasznosítása,
- az üzleti életben való alkalmazás,
- megoldások az EU kulcságazataiban, mint például a környezetvédelem és az energia;

15. javasolja, hogy a „környezetvédelem, éghajlatvédelem, fenntartható energiapolitika” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- a különösen veszélyeztetett területek sajátosságait figyelembe vevő védőintézkedések (szenzibilitás), különös tekintettel a vizekre,
- a szűkös nyersanyagok védelme és hatékony felhasználása,
- a nyersanyagok felelősségteljesebb felhasználása,
- az energiaszegénységet kezelő intézkedések,
- az energiahatékonyság jelentős mértékű növelése,
- az energiafogyasztás jelentős mértékű csökkentése,
- a megújuló energiaforrások arányának növelése,
- a széndioxid-kibocsátás csökkentését célzó intézkedések,
- szűkös vagy veszélyeztetett nyersanyagok megőrzésére irányuló módszerek és/vagy eljárások;

2009. március 24., kedd

16. javasolja, hogy a „minőségi munkahelyek teremtése” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- munkakörülmények javítása,
- a kiváló minőségű munkahelyek számának növelése,
- jövőorientált, fenntartható munkahelyek teremtése,
- mindkét nem számára egyenlő munkaerő-piaci hozzáférés biztosítása,
- termelékenység növelése,
- versenyképesség növelése,
- „helytől független” munkahelyek teremtése – például az e-gazdaság területén,
- a munkaerő nagyobb fokú szakosodását célzó intézkedések,
- korszerű információs és kommunikációs eszközök alkalmazása;
- a családi élet és a munka összeegyeztetése,
- intézkedések a társadalom legsérülékenyebb csoportjai számára (például a fiatalok, a nők, a fogyatékkal élők, a bevándorlók, a hosszabb távon munkanélküliek, a 45 év feletti személyek és formális oktatásban nem részesült emberek),
- a közlekedési, hírközlési, oktatási és egészségügyi szolgáltatások jobb hozzáférhetősége és rendelkezésre állása;

17. javasolja, hogy az „egész életen át tartó tanulás” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- az oktatási körülmények minőségének javítása és az oktatási kínálat mennyiségi növelése, különös tekintettel a lakosság különösen hátrányos vagy veszélyeztetett csoportjainak lehetőségeire (például a fiatalok, a nők, a fogyatékkal élők, a bevándorlók, a hosszabb távon munkanélküliek, a 45 év feletti személyek, az iskolázatlan személyek),
- az oktatás, képzés és a munkavégzés szoros összefonódása,
- a képzés területén a követelményeknek minőségileg és mennyiségileg megfelelő projektek,
- korszerű technológiák és eljárások bevezetése és alkalmazása,
- a képzési hajlandóság megteremtése és megőrzése,
- a továbbképzéseken való részvétel növelése,
- élethosszig tartó nyelvi képzés;

2009. március 24., kedd

18. javasolja, hogy az „integrált településfejlesztés” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:
- a tömegközlekedésre, a gyalogos-, kerékpáros- és autóforgalomra vonatkozó hosszú távú integrált politika, figyelemmel a különféle közlekedési módok közötti hatékony integrációra, mind a közösségi, mind az egyéni közlekedés tekintetében,
  - hatékony forgalomirányítás,
  - a városok környezetbarát fejlesztésének támogatása;
  - a vállalkozói beruházások növelése, a foglalkoztatás élénkítése és megőrzése – különös hangsúlyt fektetve a fiatalok foglalkoztatására és a vállalkozásokra –, valamint a társadalmi élet előmozdítása,
  - az olyan szomszédos területek helyreállítása és integrálása, amelyek hanyatlóban vannak vagy ahol az ipari tevékenységet megszüntették,
  - az életminőség javítása a városi területeken; például a közszolgáltatások elérhetősége és rendelkezésre állása,
  - zöldterületek és pihenőövezetek kialakítása, valamint hatékonyabb víz és energiafelhasználás – különösen az lakásépítési ágazatban,
  - létesítmények fogyatékkal élők számára,
  - olyan tevékenységek népszerűsítése, amelyek célja a népesség – különösen a fiatalok – saját városukhoz kötése,
  - a lakókörnyezet figyelembe vétele: a városi, külvárosi és a közel falusi környezeté,
  - a túlzott mértékű területhasználat csökkentése a parlagon hagyott területek átalakítása és a városok terjeszkedésének elkerülése,
  - a csökkent mobilitású személyek számára a városi lét és közlekedés kényelmének jobb hozzáférhetősége,
  - a városi és vidéki területek közötti párbeszéd fokozása,
  - integrált megközelítés alkalmazása;
19. a „demográfiai fejlődés” területén a következő tényezőket javasolja:
- a szolgáltatásokhoz való általános hozzáférés,
  - a szakképzett munkaerőre kifejtett nagyobb vonzerőt célzó intézkedések,
  - a legsérülékenyebb csoportok bevonásának fokozása jobb oktatás és képzés által,
  - a rugalmas munkaidőre vonatkozó intézkedések,
  - a dolgozó szülők életének a családi élet és a munka összeegyeztetése révén történő megkönnyítését célzó intézkedések,
  - a migránsok zökkenőmentes beilleszkedését elősegítő intézkedések,
  - a fogyatékkal élők és nyugdíjasok különös igényei,
  - a népesség szintjének fenntartásához való hozzájárulás (az elnéptelenedő területeken),

2009. március 24., kedd

20. a „határokon átnyúló együttműködés” területén a következő tényezőket javasolja:

- a határokon átnyúló kapcsolatok erősítése (minőségi és mennyiségi szempontból),
- tartós hálózatok, illetve hosszú távú együttműködések létrehozása,
- a különböző rendszerek és eljárások összehangolása,
- új partnerek bevonása,
- pénzügyi függetlenség megteremtése,
- tartós, határokon átnyúló tudásátvitel- és csere,
- a lehetőségek közös kiaknázása a partnerrégiókban,
- infrastrukturális kapcsolatok a partnerrégiók között;

21. javasolja, hogy a „köz- és magánszféra közötti partnerségek” területén a következő tényezőket vegyék figyelembe:

- a projekt megvalósításának minőségi javítása a hatékonyság és a jövedelmezőség szempontjából,
- a projekt megvalósításának gyorsítása,
- átlátható kockázatelosztási mechanizmus,
- jobb projektirányítás,
- a helyi és regionális hatóságok és a köz- és magánszféra közötti partnerségek érdekelt feleinek fokozott részvétele,
- a közigazgatási szervekre és vállalkozásokra vonatkozó, egyértelmű és átlátható magatartási szabályok;

22. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a legjobb gyakorlatok előmozdításának szükségességét a pénzügyi csomagok terén, nevezetesen a köz- és a magánszféra partnerségére vonatkozó, valamint az Európai Befektetési Bank és az Európai Befektetési Alap támogatását élvező csomagokat illetően;

23. tudatában van annak, hogy egy projekt tekintetében rendkívül nehéz minden fenti kritériumot együttesen teljesíteni; ezért kéri a Bizottságot, hogy alkalmazza ezeket a kritériumokat, készítsen róluk prioritási sorrendet tartalmazó listát, és határozza meg azokat, amelyek fokozott prioritással rendelkeznek, annak érdekében, hogy megkönnyítse a jelentősebb projektek bevált gyakorlatok közé történő való kiválasztását, hangsúlyozza, hogy a bevált gyakorlatokra vonatkozóan közösen megállapított kritériumokat nyílt és átlátható módon kell felhasználni, ami lehetővé fogja tenni a bevált gyakorlatok hatékonyabb irányítását, jóváhagyását és összehasonlítását, és megelőzi a hasonló fogalmakkal való összetévesztést;

24. tekintettel a „bevált gyakorlatok” a „helyes gyakorlatok” és a „sikertörténetek” kifejezések jövőbeni alkalmazására, felszólítja a Bizottságot, hogy e tényezők alapján az említett elnevezéseknek megfelelően egyértelmű és átlátható osztályozást, illetve besorolást dolgozzon ki a projektek minősítésére;

2009. március 24., kedd

A bevált gyakorlatok cseréje

25. kéri az Európai Bizottságot, hogy a régiók hálózatán keresztül szervezze meg és hangolja össze a bevált gyakorlatok cseréjét, és hozzon létre egy olyan nyilvános weboldalt, amely ennek érdekében az EU összes nyelvén tartalmazza a legfontosabb információkat;

26. javasolja a Bizottságnak, hogy ebből a célból a jelenlegi igazgatási rendszer keretében a Regionális Politikai Főigazgatóságon belül hozzon létre egy megfelelő irodát, amelynek feladata, hogy a régiók hálózatával együttműködve megszervezze a bevált gyakorlatok értékelését, összegyűjtését és cseréjét, valamint, hogy állandó kapcsolattartóként a keresleti és a kínálati oldalnak egyaránt a rendelkezésére álljon a bevált gyakorlatok kohéziós politika területén történő hosszú távú, folyamatos, megbízható és sikeres cseréje érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a helyes gyakorlatok e kultúráját minden igazgatóságán belül terjessze;

27. e keretek között javasolja, hogy az értékelő mechanizmusok tanulmányozzák és vegyék figyelembe mindazokat a kipróbált és megbízható módszereket, amelyeket már alkalmaztak; úgy véli, hogy különös hangsúlyt kell fektetni a regionális hatóságok és a különleges ügynökségek hálózatával való együttműködésre, ugyanis ezek a kulcsforrások az értékelendő bevált gyakorlatoknak;

28. rámutat arra, hogy míg az Európai Unió a finanszírozást és a helyes gyakorlatokat biztosítja, a nemzeti, regionális és helyi tisztségviselők feladata ezek hasznosítása; ezzel összefüggésben üdvözli a helyi és regionális választott képviselőknek szóló Erasmus programot;

29. javasolja, hogy a Bizottság a tagállamok és a régiók közötti bevált gyakorlatok cseréje érdekében alkalmazza a Régiók Bizottságának rendelkezésre álló eszközeit, különösen a lisszaboni folyamatot nyomon követő platformot, valamint a szubszidiaritásfigyelő hálózatot, abból a célból, hogy azonosítsák és együttesen határozzák meg a célkitűzéseket, ezt követően pedig tervezzék meg a fellépéseket, végezetül pedig kezdjék meg a kohéziós politika eredményeinek összehasonlító kiértékelését;

*

* *

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A kohéziós politika vidékfejlesztési intézkedéseket kiegészítő jellege és vidékfejlesztési intézkedésekkel történő összehangolása

P6_TA(2009)0157

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a kohéziós politika és a vidékfejlesztési politika egymást kiegészítő jellegéről és koordinálásáról (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkére,

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, különösen annak 9. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.07.31., 25. o.